

[Rahbæk Møller]

var forværringen af det samlede skatteafgiftssystem så stor, at der på den konto blev overført 9 mia kr. fra den dårligst stillede halvdel af befolkningen til den bedst stillede halvdel.

Det var denne udvikling, skattereformen skulle vende. Den skulle faktisk helst rette op på de uretfærdigheder, som er sket i tidens løb. I stedet vil det foreliggende udkast forstærke udviklingen og yderligere flytte byrder fra de bedrestillede til de dårligere stillede.

Nu er fordeling mange ting. Jeg vil ikke benægte, at set fra andre synsvinkler er der fordelingspolitisk gode ting i reformudkastet. For skatteydere på samme indkomstniveau sker der en forskydning til fordel for børnefamilieerne, og der sker en forskydning fra ærlige skatteydere til dem, der har brugt og måske misbrugt systemet. Begge disse ting er gode konsekvenser. Men når vi ser på spørgsmålet om byrdefordelingen mellem rige og fattige, går det den direkte forkerte vej.

Nu ved vi jo, at der ved forhandlingsbordet har siddet politikere, der normalt fremstår som mennesker, der følger en social linje. Det, jeg simpelt hen ikke forstår, er: hvorfor blev disse spørgsmål ikke stillet under forhandlingerne? Hvorfor fremkommer disse oplysninger først nu? Og hvorfor er visse oplysninger endnu ikke fremkommet. Det er dog et halvt år siden, skatteforliget blev indgået.

Når jeg ser på den nationaløkonomiske virkning af reformudkastet, er det slående, at som før nævnt loves alle indkomstgrupper skattelettelse. Det økonomiske råd har da også i sin seneste vismandsrapport påvist, at skattereformen vil udvide forbruget med 2,5 mia kr. Det er paradoksalt på baggrund af, at regeringen lige har fået vedtaget en finanspolitisk stramning, og at stort set alle økonomisk sagkyndige samt det radikale venstre og kristeligt folkeparti påpeger, at en ny finanspolitisk stramning kan ventes inden sommerferien. Når regeringen med støttepartier foreslår en finanspolitisk lettelse på 2,5 mia kr. i 1987, er der ingen grund til at tro, at denne lettelse vil komme. Skulle skattereformen blive gennemført, vil disse penge naturligvis blive opslugt af afgiftspakker.

Det betyder, for at vende tilbage til det fordelingspolitiske, at de 500-600 kr. om

året, lavindkomstfamilier i gennemsnit kan forvente ifølge reformudkastet, vil blive forhandlet til et minus, og de lavtlønnede, der i forvejen kan se frem til et tab, f.eks. skifteholdsarbejdere, vil få et endnu større tab.

Selv om reformudkastet altså indebærer en forbrugsudvidelse, hævder ministeren, at det statsfinansielt giver overskud. Det skyldes, at forligspartierne har lavet det fupnummer at indregne forhøjelsen af selskabsskatten i reformen, på trods af at den er gennemført for længst og af en helt anden kreds af partier end partierne bag udkastet til en skattereform.

Sluttelig vil jeg knytte et par bemærkninger til de administrative konsekvenser af reformudkastet. På længere sigt vil det næppe have nogen betydning overhovedet, men i indkøringsfasen, hvor hele administrationen og befolkningen skal sættes ind i et nyt system og en ny administrativ praksis skal indarbejdes i et hav af tvivlsspørgsmål, er der tale om en endda meget stor opgave. Ministeren har da også oplyst, at det vil koste 55 mill. kr. i 1986 og 90 mill. kr. i 1987 i den statslige del af skattesystemet at køre reformen igennem. Endvidere har ministeren oplyst, at han i 1986 kun har fået 25 mill. kr. til opgaven.

Nu ligger den største del af arbejdet jo i den kommunale sektor, men her har skatte- og afgiftsudvalget for flere måneder siden bedt ministeren om at skaffe en oversigt over antallet af nyansættelser. Denne oversigt har udvalget ikke fået, og den eneste konkrete oplysning, vi har, er, at i Københavns kommune nedsættes antallet af ansatte med 78 personer fra 1985 til 1986. På den baggrund må der i hvert fald i en overgangsperiode forventes administrativt kaos, og de 800 mill. kr., forligspartierne vil skaffe ved forbedret ligning, må betegnes som det rene blålys. Tværtimod vil ligningen forringes i overgangsfasen.

Jeg ville gerne knytte nogle bemærkninger til en række enkeltheder i det fremsatte forslag, men tiden tillader det ikke, så jeg vil lade disse spørgsmål hvile til udvalgsbehandlingen.

Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad er der blevet af de resterende dele af skatteforliget? Jeg tænker især på beskatning af første-gangssalg af ejerlejligheder og på indgrebene mod international skattetækning. Begge dis-